

[Hagen Hagensen]

sendt én gang om året, og det går én ganske bestemt vej: det arkiveres lodret. Om det så er et register i sig selv, får stå hen, men kendsgerningen er, at det vil sløve. Jeg tror, det er meget mere væsentligt, at man kan få at vide, hvilke registre der er, så man kan søge egenaces dertil.

Der er nogle afgrænsningsområder for de private registre: en læges patientfortegnelse, en sagførers sagsmapper o. lign. Der er nogle ting, vi skal have klaret af, for det kan ikke være sådan, at alle skal have fuld acces, at de kan se, hvad der er i disse arkiver. Men det gælder jo også, at vi har såkaldt interne arbejds papirer rundt omkring hos offentlige myndigheder, som ikke er tilgængelige for partsindsigt.

Der er som sagt en del forhold, vi skal klare af, og jeg tror, vi skal tage fat på opgaven. Debatten i dag har vist, at vi kan komme meget langt hen ad vejen med hensyn til at få klaret de forhold, som skal klares, og som skal betrygge borgeren fremover. Det må stadig væk være det væsentlige, at udgangspunktet er den enkelte borgers tryghed ved forholdene, som de nu engang må være i et moderne samfund, men hverdagen skal naturligvis også gå sin gang, og mange af de ting, der har med registre at gøre, tjener faktisk også den enkelte borger. En afvejning skal finde sted, og vi skal klare den opgave. Jeg tror, vi kan gøre det i fællesskab.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt slutte mig til ministerens ros af registertilsynet for dets virksomhed. Jeg var ærlig talt lidt – måske meget – skeptisk over for, hvordan det nu ville gå med dette registertilsyn, og jeg har heller ikke været lige godt tilfreds altid. Men jeg synes alligevel generelt, når jeg ser på den samlede virksomhed, at der er truffet nogle afgørelser, foretaget nogle ting, som har gjort tingene klarere, og som har virket på den måde, at lovgivningen er blevet bedre, end jeg egentlig syntes den var, da vi vedtog den i sin tid. Derfor synes jeg, det ville være værdifuldt, hvis vi i retsudvalget kunne få lejlighed til inden en ny lovgivning at mødes og diskutere disse ting med registertilsynet og med de embedsmænd fra justitsministeriet, som har arbejdet med disse sager. Som jeg gav udtryk for i mit første indlæg, mener jeg, der er

brug for lovændringer – det mener ministeren også – og jeg mener også, at vi gerne skulle have dem i næste samling. Men jeg er helt enig i, at en sådan drøftelse forinden ville være værdifuld for alle parter.

Så er der et par bemærkninger, jeg har lyst til at komme med her i anden omgang.

Ministeren sagde, at det, han havde lagt vægt på i sin redegørelse, var at tage fat i de ting, der har været fremme i debatten. Der er noget af det, der har været fremme i debatten, som ministeren ikke har med i sin redegørelse, bl.a. kriminalregistret. Nu var ministeren selv inde på spørgsmålet om fingeraftryksregistret, så det vil jeg lade ligge nu. Det er rigtigt, at det er følsomme registre, og det er noget af det, jeg er skeptisk over for.

Jeg vil bruge min taletid til at sige et par ord mere, så de kan indgå i de overvejelser, man skal gøre sig i justitsministeriet efter denne debat. Det vedrører sletning af oplysninger generelt. Hvor længe opbevarer vi oplysningerne i registre? Er vore sletningsregler gode nok, rigtige nok? Det er helt klart, at i nogle tilfælde – jeg tror, ministeren nævnte patientregistre – er det nødvendigt med lang tids opbevaring.

Til gengæld hører jeg til dem, der flere gange har rejst spørgsmålet om efterforskningsregistre og deres opbevaring af oplysninger. Så sent som i dag hørte jeg en beretning om en mand, der har været afhørt i forbindelse med en efterforskning, og som på et meget senere tidspunkt har fået vanskeligheder i sit arbejdsliv og privatliv, fordi han stod i efterforskningsregistret, fordi han i en vis situation havde været afhørt, oven i købet med en sigtets rettigheder, og fordi oplysningerne bliver ved med at stå der, de kører altså videre i systemet. Manden var pure frikendt, selvfølgelig, der var aldrig rejst nogen sigtelse mod ham, men han var altså afhørt på den måde. Jeg synes, det er meget følsomt og meget problematisk, at vi ikke har nogle bedre sletningsbestemmelser i efterforskningsregistret.

Så er der et punkt, som ministeren omtaler i sin redegørelse, men som slet ikke er blevet nævnt i debatten i dag, og det er datakriminalitet. Den vil jeg heller ikke kommentere, men jeg vil nævne to områder, som jeg kom til at tænke på, da jeg læste om datakriminalitet. I de tilfælde, hvor folk virkelig har prøvet at få egenaces til nogle registre, har fået